

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران
تهران – دانشگاه تهران
مرداد ماه ۱۳۹۷

بررسی مانایی و پایداری مولفه انرژی در ساختمان های سبز

علیرضا صفاری^۱

کارشناسی ارشد گروه مدیریت، مدیریت ساخت، دانشکده عمران، دانشگاه علم و صنعت، تهران،

ایران

(alirezasaffari44@gmail.Com)

سید حسین نوربخش

کارشناسی ارشد مهندسی عمران، دانشگاه آزاد واحد فارسان، چهارمحال بختیاری، ایران

(s.hosseini.norbakhsh@gmail.com)

^۱ - نویسنده مسئول

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران تهران - دانشگاه تهران مرداد ماه ۱۳۹۷

چکیده

بهره‌برداری بی‌رویه از مواهب خدادادی کره‌ی زمین در قرن بیستم، کره‌ی خاکی را با معضلات جدی زیست محیطی مواجه ساخت که عوارض و تبعات آن به مرور و به خصوص در سال‌های اخیر به وضوح عیان گردید. از آن پس، رسیدگی به موضوع و یافتن راه‌حلهایی برای برون رفت از این معضل جهانی در دستور کار مجامع ذیربط بین المللی قرار گرفت و تصمیمات مهمی برای کاهش یا رفع مشکلات زیست محیطی اخذ شد. از میان همه‌ی شاخصه‌های موجود، احداث «ساختمان‌های پایدار» جایگاه بسیار مهمی دارد. با توجه به این نکته که پایداری به معنی کاهش کیفیت زندگی نیست، بلکه یک تغییر در ذهن‌ها یا ارزش‌ها نسبت به روش کم مصرف‌تری است، که با اتکا به جریان‌ات انرژی طبیعی طراحی‌های بشر باید بتواند نیروهای مولدش را از انرژی دائمی خورشید تامین کند و این انرژی را به صورت کارا و مطمئن برای استفاده‌های معتبر به کارگیرد. ساختمان‌های سبز که به طور عمده از بریتانیا آغاز گشت نگرش تازه‌ای را در توسعه پایدار به دنبال داشته است که نه تنها حفظ انرژی‌های حیاطی کره زمین، بلکه بر فاکتورهای روانشناختی، اقتصادی و نگرش کارفرمایان پایداری و ذینفعان دیگر نیز تاثیر گذاشت چنانچه بررسی نشان داده که بازدهی یک درصدی در ساعت‌های کاری کارکنان یک ساختمان اداری سبز، در برخی ساختمان‌ها، برابر یک سال مصرف انرژی آن بنا بوده است. هدف این مقاله ارائه اصول و عناصر پایداری و بهینه‌گی انرژی در معماری سبز می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: ساختمان پایدار، پایداری، معماری سبز، مصرف انرژی